

Noen forslag/stikkord til tekstavsnitt knyttet til Norgesuniversitetets mandatområde

Til statusbeskrivelse

UH-sektoren er i dag inne i et interregnum, der det er innført gode incitamenter for tradisjonell akademisk publisering, mens det har vist seg vanskelig å få til et tilsvarende system for formidling/"den tredje oppgaven". Sammen med krav til og premiering for høy gjennomstrømming av heltidsstudenter kan det se ut til at dette gir vansker for institusjonenes satsing mot nye utdanningstiltak i arbeidslivet og satsing på bruk av ny teknologi i utdanningene. Mange store institusjoner har vært presset hardt for å få på plass nye system for grunnutdanninger, og legger tilsvarende mindre vekt på å utvikle nye studietilbud for livslang læring. Noen har brukt begreper som feilakademisering, overakademisering om dette, og særlig fra profesjonsutdanningene har det vært advart mot det man ser på som en ubalanse i incitamentsystemet i sektoren.

Til handlingspunkt

Gitt at man skal ha et premieringssystem, må et bærekraftig system i høyere utdanning, i tillegg til akademisk forskningsmeritering, også premiere satsing på områder som

- formidling av fou
- lokalt utviklingsarbeid mot arbeidslivet
- dokumentert pedagogisk nytenking
- bruk av ny teknologi, både i campusundervisning og mot nye målgrupper i arbeidslivet.

Incitamenter for mer arbeidslivsrelatert videreutdanning

Vi viser til definisjoner av videreutdanning hos KD og DBH:

Def emner i DBH: Videreutdanning (VU) er emner som gir ny formell kompetanse på universitets- og høghskolenivå. Dette er spesielt tilrettelagte emner på lavere eller høyere grads nivå, dvs. som både mht. målgruppe, faglig innhold og pedagogisk tilnærming, har en intensjon om å være videreutdanning tilpasset behov i samfunns- og arbeidsliv.

Def studieprogrammer i DBH: Videreutdanning (VU) er programmer som gir ny formell kompetanse på universitets- og høghskolenivå. Dette er **spesielt tilrettelagte** videreutdanningsprogram på lavere eller høyere grads nivå. Videreutdanning er underlagt eksamens- og vurderingsordninger og gir uttelling i form av studiepoeng innenfor eller utenfor gradssystemet. Det foretas egne opptak til videreutdanninger. Med **spesiell tilrettelegging** menes her at tilbudene både mht. målgruppe, faglig innhold og pedagogisk tilnærming, har en intensjon om å være videreutdanning tilpasset behov i samfunns- og arbeidsliv.

Forslag:

Økonomiske indikatorer som omsetning er lite egnet for å måle og stimulere til arbeidslivsrelatert videreutdanning, bl.a fordi aktiviteten da vil bli innrettet mot store virksomheter og de mest betalingsdyktige deler av arbeidslivet.

For å stimulere institusjonene i å tilrettelegge kompetansegivende tilbud for arbeidslivet bør det knyttes **resultatmidler også til eksternfinansiert videreutdanning**, dvs. (1) oppdragsundervisning og (2) undervisning med egenbetaling/kursavgift.

Begrunnelsen for dette vil være å synliggjøre og måle institusjonenes lovhjemlede oppdrag innenfor feltet ¹gjennom studiepoengsproduksjon, for derved å motivere fagmiljøene til mer omfattende samhandling med arbeidslivet.

Midlene behøver ikke å inngå i finansieringsgrunnlaget for de enkelte tilbud, men representere et driftsbidrag (bonus) som dekker fagmiljøenes indirekte kostnader knyttet til fagutvikling (FoU) og handlingsberedskap mot arbeidslivet.

Ordningen bør også kunne omfatte etterutdanning, dvs. ajourføring av grunnutdanning gjennom kurs- og seminarvirksomhet, dersom det er mulig å finne mer presise indikatorer for slik virksomhet.

¹ Universitets- og høyskolelovens §§ 1 og 1-3 d,e,i)